

Arrest

nr. 303 483 van 20 maart 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X
wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 23 oktober 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 september 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 januari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 februari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. VALCKE *loco* advocaat B. SOENEN en in het bijzijn van de voogd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, diende een verzoek om internationale bescherming in op 28 maart 2022.

1.2. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), hoorde verzoeker op 27 april 2023, bijgestaan door een tolk die het Pashtu machtig is. Zijn advocaat en zijn voogd waren daarbij aanwezig.

1.3. Op 11 september 2023 nam de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Je verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het subdorp Manjina van het dorp Qalae Shahi, gelegen in het district Dara-e Nur van de provincie Nangarhar. Je bent Pasjtoen van etnische origine en hangt het soennitische geloof aan.

De vier broers van jouw vader werkten allen bij de Afghaanse nationale veiligheidstroepen van de voormalige Afghaanse regering. Jouw oom K. werkte bij de Ktah Khas speciale eenheden, jouw oom S. werkte bij de grenspolitie in Kunar in een controlepost, jouw oom I. had een administratieve functie bij de grenspolitie in het politiehooftkwartier van Jalalabad en jouw oom N. werkte bij de Amerikanen, vooral te Kaboel. Jouw oom N. is na jouw vertrek naar de VS gemigreerd samen met zijn gezin. Jouw vader was een taalleerkracht Pasjtoe in een school voorbij het districtshuis. Jouw vader, zijn broers en hun gezinnen woonden allemaal samen op één domein in verschillende kamers. Jouw ooms verbleven vaak op hun werkplek.

Op een dag ontving jouw familie een dreigbrief van de taliban. In de dreigbrief zeiden de taliban dat jouw ooms met hun werk moesten stoppen. Indien de ooms niet stopten met hun werk, zou jij door de taliban worden meegenomen. Jouw ooms weigerden te stoppen met hun werk. Twintig à dertig dagen later ontvingen jullie een tweede dreigbrief.

Jouw vader werd onderweg naar school tegengehouden door de taliban. Hij rapporteerde hierover aan zijn baas en liet een klacht opmaken.

Jouw oom K. kwam in deze periode om tijdens een aanval op een controlepost in Kaboel. Zijn lichaam werd naar jullie huis gebracht door de overheid. Door het overlijden van K. werden jullie bang. Een tijdje later vertrokken jouw vader en jouw oom I. om boodschappen te doen. Ze kwamen nooit terug. Sindsdien hebben jij en jouw familie niets meer over hen vernomen.

Een aantal weken of maanden later kwam jouw oom S. naar huis. Hij wilde vertrekken en nam jou mee uit het land. In Iran raakte je gescheiden van jouw oom. Je hebt sindsdien niets meer van hem vernomen. Ter staving van jouw verzoek leg je kopies van jouw tazkera, de tazkera's van jouw vader en oom K., een certificaat van het werk van jouw oom K., een klachtenbrief, twee dreigbrieven van de taliban, documenten over het beroep van jouw vader, documenten uit de VS van jouw oom N., een document over diens werk, foto's betreffende het overlijden van jouw oom K. en een familiefoto neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofdte, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het CGVS steunmaatregelen verleend. Meer bepaald kreeg je een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielpprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het CGVS een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Je vreest bij terugkeer naar Afghanistan door de taliban vermoord te worden omwille van de problemen die jij en jouw vader kenden wegens het werk van jouw ooms langs vaderszijde. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) benadrukt dat het jouw taak is om de verschillende elementen van jouw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van jouw asielprelaas aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met jouw land van herkomst, en na grondig onderzoek van de door jou aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er echter door het CGVS te worden vastgesteld dat jou de hoedanigheid van

vluchteling overeenkomstig artikel 1, §A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. Je hebt immers onvoldoende aannemelijk gemaakt dat er in hoofde van jouw persoon een gegronde vrees kan worden vermoed voor vervolging omwille van jouw nationaliteit, etnie, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een welbepaalde sociale groep. In casu kan worden vastgesteld dat jouw vluchtrelaas gekenmerkt wordt door **zeer beperkte verklaringen over het profiel en huidige omstandigheden van jouw familieleden, incoherente en tegenstrijdige verklaringen over de omstandigheden van jouw vertrek uit Afghanistan en weinig geloofwaardige verklaringen over jouw persoonlijke problemen.** Hierdoor kan je niet aannemelijk maken dat je een persoonlijke vrees voor vervolging dient te koesteren.

Wat betreft jouw vrees voor de taliban omwille van de problemen die jullie kenden wegens de beroepen van jouw ooms, dient te worden opgemerkt dat uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport **Afghanistan. Targeting of Individuals** van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query **Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. Je haalt onder meer aan dat jouw vader en jouw oom I. - die voor de grenspolitie zou hebben gewerkt - nooit meer terugkeerden naar huis nadat ze boodschappen gingen halen (CGVS p. 7-8, 33). Verder haal je aan dat jouw oom K. omwille van zijn werk door de taliban werd vermoord tijdens een gevecht, dat jouw oom N. verhuisde naar de Verenigde Staten en jouw oom S. van jou gescheiden raakte tijdens jouw reisweg.

Er kan echter **geen geloof worden gehecht aan jouw verklaringen over de huidige verblijfplaatsen en problematische situatie van jouw vader en oom I.** Hierover dient immers opgemerkt te worden dat je weinig geloofwaardige verklaringen aflegt over de huidige verblijfplaats van jouw vader en jouw oom I. Over de huidige en voorbije verblijfplaatsen van jouw vader leg je immers tegenstrijdige verklaringen af. Tijdens jouw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 21 oktober 2022, verklaarde je dat jouw ouders beiden op een onbekende plaats te Nangarhar, Afghanistan verbleven (Verklaring DVZ, punt 16A). Over jouw jongere broers en zussen verklaarde je eveneens dat ze op een onbekende plaats te Nangarhar, Afghanistan verbleven, bij jouw beide ouders (Verklaring DVZ, punt 18). Deze verklaringen komen niet overeen met jouw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, waar je verklaart dat jouw vader vermist is (CGVS p. 7-8). De verklaring dat ze op een onbekende plaats zouden verblijven is eveneens bevreemdend in vergelijking met jouw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud dat jouw achtergebleven familieleden nog steeds in hetzelfde huis in jouw geboortedorp wonen (CGVS p. 7). Dat je hun verblijfplaats bij de DVZ zou aanwijzen als een onbekende plaats is dan ook erg merkwaardig (Verklaring DVZ, punten 14, 16A, 18). Wat betreft de verdwijning van jouw vader en jouw oom I. is het bovendien bijzonder merkwaardig dat je dit feit totaal onbesproken liet bij de DVZ. Wanneer je er gevraagd werd een overzicht te geven van alle feiten die hebben geleid tot jouw vlucht uit Afghanistan, maakte je er op geen enkel moment melding van (Vragenlijst CGVS, p. 2). Dat je er met geen woord over repte ten opzichte van de DVZ en er verklaarde dat hij op een onbekende plaats te Nangarhar verbleef, is des te merkwaardiger gezien jouw verklaring dat je nog in Afghanistan verbleef op het moment van hun verdwijning en vijftien à twintig dagen later vertrok (CGVS p. 33). Je legt er dan ook op geen enkel moment gedurende de asielpprocedure in België doorleefde en uitgebreide verklaringen over af. Bovendien is het erg opmerkelijk dat jijzelf, noch jouw achtergebleven familieleden in Afghanistan ook maar enig nieuws van of over jouw vader en jouw oom I. zouden hebben vernomen. Je verklaart dat jouw vader en I. vermist raakten nadat ze niet meer thuis kwamen toen ze boodschappen deden (CGVS p. 33). Sindsdien hebben jij of jouw achtergebleven familieleden niets meer van of over hen vernomen (CGVS p. 7-8, 34). Gevraagd wat je zelf denkt dat er met hen gebeurd is, zeg je het niet te weten of ze opgepakt, meegenomen, gedood zijn of naar het buitenland zijn vertrokken en geef je aan dat er thuis ook veel stress is door de onwetendheid (CGVS p. 34). Gevraagd of de familie pogingen heeft ondernomen om te weten te komen wat er gebeurd is, antwoord je dat ze op dit moment zeker niets kunnen doen (CGVS p. 34). Gevraagd of ze geprobeerd hebben aan de taliban te vragen waar ze zijn, antwoord je dat ze leugenaars zijn en dat ze zouden zeggen er niets van te weten ook al weten ze het wel (CGVS p. 34). Deze uitleg kan niet overtuigen. Dat jouw vader en oom spoorloos zouden verdwijnen zonder tot op heden enig spoor na te laten, houdt weinig steek. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen over de verdwijning en huidige verblijfplaatsen van jouw vader en jouw oom I., toon je de problematische situatie waarin jouw vader en jouw oom I. zich volgens jouw verklaringen bevinden niet aan.

Ook betreffende jouw verklaringen over jouw ooms K., N., I. en S. heeft het CGVS bedenkingen, niet in het minst over hun profiel en jullie precieze familieband. Wat betreft jouw oom K., haal je aan dat hij tijdens zijn werk bij de speciale eenheden Ktah Khas gedood werd gedurende een gevecht met de taliban recent voor jouw vertrek uit Afghanistan (CGVS p. 9, 11). Je bent er echter niet in geslaagd zijn profiel te staven met geloofwaardige verklaringen of documenten, noch ben je er in geslaagd de omstandigheden rond zijn

overlijden aannemelijk te maken. Zo is het enige document dat je kan voorleggen om zijn tewerkstelling te staven een certificaat van Commando Force 333 Afghanistan, Special Narcotics Force dat aangeeft dat K. een opleiding voltooid heeft van 19 juli 2006 tot 28 september 2006, ongeveer vijftien jaar voor jouw vertrek uit Afghanistan. Dit document kan dan ook geenszins een recente tewerkstelling van jouw oom aantonen. Je hebt geen meer recente documenten (CGVS p. 11). Over zijn meest recente werk, bij de speciale eenheid Ktah Khas, eenheid N999 leg je geen enkel document voor. Ook kan je geen foto's van jouw oom terwijl hij aan het werk is voorleggen. Jouw verklaringen zijn uitermate beperkt, en kunnen bijgevolg niet overtuigen. Het enige wat je kan vertellen, is dat jouw oom bij de Ktah Khas speciale eenheden, N999 werkte, dat ze speciale operaties deden, hij ongeveer 20.000 roepies verdiende en hij in de buurt van Kaboel gestationeerd was (CGVS p. 9-12). Wat hierbij bijzonder opmerkelijk is, is dat wanneer gevraagd wanneer jouw oom begon met werken, je aangeeft dat hij niet zo lang had gewerkt. Vervolgens gevraagd duidelijk te maken hoe lang hij werkte, geef je aan het niet te weten (CGVS p. 9). Het is erg merkwaardig dat je aangeeft dat hij niet lang zou hebben gewerkt, gezien uit het enige document dat je voorlegt blijkt dat hij reeds in 2006, voor jouw geboorte, aan het werk was voor de ANSF. Ook jouw verdere verklaringen over diens werk zijn bijzonder summier. Je weet niet wat zijn functie of taken waren, kan niet verduidelijken aan welke operaties hij deelnam en op waar deze plaatsvonden. Na aandringen vertel je dat hij in Kaboel gestationeerd was en vaak naar de luchthaven in Kaboel moest (CGVS p. 10). Na het persoonlijk onderhoud ontving het CGVS van jouw voogd drie foto's : twee foto's van het lichaam van K. en één foto van diens graf. Er valt niet af te leiden wiens lichaam te zien is op de foto, of welke familieband jullie met elkaar hebben. Je verklaart dat jouw oom zijn uniform aanheeft op één van de foto's (CGVS p. 12). Op de foto is een man te zien die een legerbroek aan heeft. Verder zijn geen aanwijzingen te zien dat deze persoon lid is van de ANSF. Het loutere feit dat deze persoon een legerbroek aanheeft, kan geenszins een bewijs vormen voor een tewerkstelling. Wat meer is, indien jouw oom werkelijk tijdens een gevecht met de taliban gedood werd, is het merkwaardig dat hij niet adequaat uitgerust was. Uit beschikbare informatie blijkt immers dat de speciale eenheden waarvan hij deel uitmaakte over moderne, Amerikaanse middelen en uitrustingen beschikten. Bovendien getuigt zijn overlijden tijdens een gevecht dat plaatsvond in kader van zijn werk er niet van dat jouw familie persoonlijk gevisieerd werd door de taliban. Hij kwam immers samen met enkele van zijn collega's om gedurende een gevecht. Je geeft aan zelf niet te weten of hij persoonlijk gevisieerd werd door de taliban (CGVS p. 31-32).

Wat betreft het profiel van jouw oom N. , moet worden aangenomen dat de persoon die zichtbaar is op de Amerikaanse documenten in de VS verblijft. Jouw verklaringen over diens werk zijn echter zeer summier. Je verklaart dat hij op de luchthaven werkte samen met de Amerikanen. Gevraagd welke luchthaven, antwoord je dat hij heel vaak in Kaboel gestationeerd was en dat hij soms naar een andere luchthaven ging waar je de naam niet van kent. Vervolgens gevraagd in welke provincie die andere luchthaven gelegen is, antwoord je dat het vlakbij de stad is. Gevraagd welke stad – Kaboel of Jalalabad – je bedoelt, antwoord je dat je de namen niet kent, maar dat het vlakbij de stad was (CGVS p. 15-16). Je weet niet op welke manier N. precies bij de Amerikanen tewerkgesteld is, op welke manier hij aan het werk is geraakt, wat zijn rang was, in welke eenheid hij diende, of hij eerst voor het Afghaanse nationale leger werkte alvorens hij bij de Amerikanen werkte, wat zijn taken waren, of hij moest deelnemen aan gevechten met de taliban en hoe hij regelde naar Amerika te gaan (CGVS p. 16-17). Je legt één certificaat voor betreffende zijn werk, afgeleverd op 11 mei 2021. Hierop staat vermeld dat hij werkzaam was in de lokale staf van de Amerikaanse ambassade te Jalalabad. Deze informatie is tegenstrijdig met één van de enige dingen die jij wist te vertellen over zijn werk, namelijk dat hij vooral in Kaboel gestationeerd was. Dat je op deze basisvragen het antwoord schuldig moet blijven, en dat de enige informatie die je geeft tegenstrijdig is met een door jou voorgelegd document, leidt tot twijfels betreffende jouw precieze familieband met N. .

Wat betreft het profiel van jouw ooms I. en S. moet worden vastgesteld dat je je hiervoor louter beroept op jouw zeer beperkte verklaringen. Je staakt hun profiel niet met documenten, foto's of andere stavingstukken. Jouw verklaringen over hun werk zijn erg beperkt en kunnen bijgevolg niet overtuigend aantonen dat zij voor de voormalige ANSF tewerkgesteld waren. Over I. vermeld je dat hij werkzaam was in het politiehooftkwartier van Jalalabad bij de grenstroepen en stelde rapporten op bij de administratie (CGVS p. 14-15). Je slaagt er echter niet in uitgebreide verklaringen af te leggen over diens werk. Ook over de tewerkstelling van S. blijf je in gebreke. Je verklaart dat hij bij de grenspolitie werkte als Baridman in een controlepost ergens in de provincie Kunar (CGVS p. 12). Je kan er verder echter niets over vertellen. Zo weet je niet waar hij precies tewerkgesteld was, of in welke eenheid hij diende. Je geeft meermaals aan er niets over te weten (CGVS p. 12-13). Jouw beperkte verklaringen en gebrek aan bewijsstukken ter staving van het profiel van jouw ooms, leiden ertoe dat er twijfels bestaan over hun profiel en jullie precieze familieband.

Je bent er evenmin in geslaagd jouw precieze familieband met de personen die je aanwijst als jouw ooms te staving met geloofwaardige documenten, foto's of stavingstukken. Het enige document dat jou aan jouw vader, jouw oom N. en jouw oom K. kan linken is jouw tazkera, waarop de naam van jouw vader en grootvader prijken. Hierbij dient bovendien toegevoegd te worden dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat zowat alle documenten in Afghanistan gemakkelijk op illegale wijze te verkrijgen zijn. Dit behelst eveneens documenten uit officiële bronnen die via corruptie worden verkregen. Hieraan kan

bijgevolg slechts een zeer beperkte bewijswaarde worden toegekend. Bovendien is de tazkera geeneens voorzien van een foto, waardoor onmogelijk kan worden afgeleid of de tazkera jou al dan niet toebehoort. Verder leg je na het persoonlijk onderhoud via jouw voogd een foto voor in huiselijke sfeer, waarbij enkele personen samen op de grond zitten. Er zijn ook een aantal kinderen te zien op de foto. Uit de foto is echter onmogelijk af te leiden wie deze personen zijn, en op welke manier ze precies verwant zijn met elkaar. Jij bent evenmin te herkennen op deze foto. Je bent er bijgevolg niet in geslaagd de ernstige bedenkingen van het CGVS over de familieband en het profiel van jouw ooms weg te nemen.

Wat jouw aangehaalde situatie betreft, kan vooreerst worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. Je haalt echter geen dergelijke zaken aan. Het loutere feit dat je een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF is onvoldoende om een nood aan bescherming in jouw hoofde aannemelijk te maken. Op basis van deze beschikbare informatie kan eveneens gesteld worden dat vervolging van familieleden van personen die vroeger tot de ANSF behoorden eerder uitzonderlijk is en zich doorgaans beperkt tot de zeer naaste familieleden. Jij bent slechts een neef van de personen die werkzaam zouden zijn geweest bij de ANSF.

Uit niets blijkt dat de taliban na de machtsovername vergeldingsacties jegens jouw familie heeft trachten te ondernemen of een zoektocht naar jouw familieleden die voor de overheid zouden hebben gewerkt heeft ondernomen. Er blijkt immers uit jouw verklaringen dat jouw achtergebleven familieleden, jouw grootvader, moeder en jongere broers en zussen, nog steeds in hetzelfde huis in jouw dorp in Afghanistan verblijven (CGVS p. 7-8). Ook de negen kinderen van jouw oom K. en de dochter van jouw oom S. verblijven tot op heden bij jouw grootvader (CGVS p. 12). Je verklaart een week voor het persoonlijk onderhoud met jouw moeder te hebben gesproken en je geeft aan dat het goed met hen gaat (CGVS p. 8-9). Later gevraagd of jouw familie nog problemen kende met de taliban, antwoord je dat er tegen jou tot nu toe niets gezegd werd, dus dat je niets kan zeggen (CGVS p. 34). De vaststelling dat uit jouw verklaringen blijkt dat jouw familieleden zich nog in jouw dorp bevinden en er geen sprake is van vervolging ten aanzien van hen, leidt ertoe dat je niet aantoont dat jij in geval van terugkeer wél zou worden vervolgd. Jouw broer N. is op dit moment tevens even oud als jij op het moment dat je vertrok uit Afghanistan. Dat hij geen problemen zou kennen met de taliban indien jij zou worden vervolgd bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan, is bijgevolg weinig waarschijnlijk. Hierover bevraagd, verklaar je dat je het gevoel hebt dat ze jou niet de waarheid zeggen. Je legt verder uit dat je het denkt omdat je hier bent en je er te veel over zou piekeren (CGVS p. 34). Je haalt echter op geen enkel moment concrete vervolgingsfeiten jegens jouw familie aan die plaatsvonden na jouw vertrek.

Ook betreffende de door jou aangehaalde persoonlijke problemen ben je er in casu niet in geslaagd deze aannemelijk te maken. Zo leg je **tegenstrijdige verklaringen af over de omstandigheden rond jouw vertrek uit Afghanistan en zijn jouw verklaringen over de bedreigingen aan jou en jouw vader weinig geloofwaardig.** Eerst en vooral dient vastgesteld te worden dat je tegenstrijdige verklaringen aflegt over verschillende belangrijke elementen van jouw vluchtrelaas. Zo verklaarde je bij de DVZ meermaals dat jouw vader aan jouw oom N. S. vroeg om jouw vertrek te regelen, waarna je samen met jouw oom S. uit het land vertrok (Vragenlijst CGVS, p. 2; Verklaring DVZ, punt 33). De aanleiding hiervoor was, verklaarde je destijds, dat de taliban jouw vader opnieuw aansprak na de dood van jouw oom K. om te zeggen dat jij met de taliban diende samen te werken (Vragenlijst CGVS, p. 2). Deze versie van de feiten stemt niet overeen met jouw verklaringen die je aflegde ten gehore bij het CGVS. Gevraagd welke persoon jouw reis heeft geregeld, antwoord je dat jouw oom S. de reis regelde, en je met hem vertrok uit Afghanistan (CGVS p. 24). Er op gewezen dat je bij DVZ stelde dat jouw oom N. de reis regelde, geef je toe dat je het zo zei en leg je uit dat je een moeilijke dag had. Vervolgens verklaar je dat N. jouw oom langs moederszijde is (CGVS p. 24). Dat je jouw oom langs moederszijde bij de DVZ vermeldde als organisator van jouw reis, is des te merkwaardiger omdat je eerder tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS aangaf dat er iets was tussen de familie van jouw moeder en vader waardoor je geen contact had met jouw familie langs moederszijde. Zo stelde je niet te weten hoeveel ooms je hebt langs moederszijde en geen idee te hebben welke beroepen ze dan wel uitoefenen (CGVS p. 19). Ook dat het jouw vader was die aan jouw oom N. zou hebben gevraagd jouw reis te regelen houdt weinig steek, rekening houdend met jouw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud dat jouw vader reeds vermist raakte een vijftien à twintigtal dagen voor jouw vertrek uit het land (Vragenlijst CGVS, p. 2; CGVS p. 33). Geconfronteerd met de twijfels van het CGVS over de waarachtigheid van jouw verklaringen, hou je vast dat je geen contact hebt met die ooms, en dat je voor de rest wel de waarheid sprak (CGVS, p. 25). Deze uitleg kan echter geenszins overtuigen. Dat je tegenstrijdige verklaringen aflegt over de manier waarop jouw vertrek werd geregeld en over jouw familiale situatie doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van jouw vluchtrelaas.

Bovendien dient opgemerkt te worden dat je – naast de tegenstrijdige verklaringen over de organisatie van jouw reis - **weinig aannemelijke verklaringen aflegt over de gebeurtenissen tijdens jouw reisweg,**

namelijk de omstandigheden rond de verdwijning van jouw oom S.. Je verklaart dat jij, jouw oom S. en een aantal dorpelingen samen reisden vanuit Afghanistan naar Europa. Je vertelt verder dat je jouw oom kwijtraakte omwille van een aanval van de politie aan de grens tussen Iran en Turkije (CGVS p. 13, 25). Je verklaart sindsdien niets meer van jouw oom te hebben vernomen. Ook jouw achtergebleven familieleden in Afghanistan hebben niets meer van hem vernomen (CGVS p. 13-14). Gevraagd of jullie geen contact konden opnemen met hem nadat jullie elkaar kwijtraakten, verklaar je zeer beknopt dat alles geregeld was via de smokkelaar en je zelf niets kon doen. Vervolgens gevraagd of de smokkelaar dan geen contact met hem kon zoeken, antwoord je dat er in elk land iemand anders was, je het wel vroeg, maar ze zeiden dat de reis geregeld was en er in elk land iemand anders zou zijn (CGVS p. 25). Uit jouw summiere verklaringen blijkt weinig wil en vastberadenheid om jouw oom te lokaliseren. Je legt steeds de verantwoordelijkheid bij de smokkelaar en verwijst telkens naar het gebrek aan mogelijkheden om jouw oom te contacteren, maar toont op geen enkel moment aan wat jij of jouw familieleden zelf ondernomen hebben om jouw oom te lokaliseren. Het gebrek aan voorbereiding, duidelijke afspraken en mogelijkheden om elkaar te contacteren in noodgevallen is zeer opvallend te noemen. Het is weinig aannemelijk dat jullie op voorhand de optie van elkaar verliezen/gescheiden raken van elkaar niet in beschouwing zouden genomen hebben. Jullie vertrokken immers op een gevaarlijke trip met vier leden van dezelfde familie, waarvan twee minderjarigen. Door jouw weinig overtuigende verklaringen hieromtrent, toon je de huidige verblijfplaats van jouw oom S. en de problematische situatie waarin hij zich zou bevinden niet aan.

Ook over de precieze aanleiding en omstandigheden van jouw vertrek leg je weinig geloofwaardige verklaringen af. **Zo ben je niet in staat de gebeurtenissen en incidenten die hebben geleid tot jouw vertrek chronologisch te situeren, of uitgebreide en doorleefde verklaringen over deze incidenten af te leggen.** Concreet haal je vier feiten aan die geleid hebben tot jouw vertrek: de dood van jouw oom K., de bedreiging van de taliban aan jouw vader onderweg naar school en de twee dreigbrieven die jullie ontvingen van de taliban (CGVS p. 23). Je legt over geen van deze feiten doorleefde of gedetailleerde verklaringen af. Zo kan je wel erg weinig vertellen over wat jouw vader overkwam toen hij tegengehouden werd door de taliban onderweg naar zijn school. Bevraagd over de klachtenbrief die je voorlegt, weet je niet waar jouw vader de verklaringen over het incident aflegde, zeg je dat het bij de directeur was, maar ken je diens naam niet en kan je slechts zeer summier vertellen over de inhoud van de brief (CGVS p. 27). Je kan geenszins duiden wanneer het incident plaatsvond. Opgemerkt dat het een belangrijk moment is in jouw vluchtrelaas, antwoord je dat je bepaalde dingen niet meer weet, en dat je het onderweg moeilijk had. Voorts weet je niet hoe de directeur reageerde op de verklaringen van jouw vader of welke acties werden ondernomen naar aanleiding van de klacht (CGVS p. 27-28). Bovendien kan aan dit document slechts een geringe bewijswaarde worden toegekend gezien het op vraag van jouw vader werd opgesteld. Ook over de dreigbrieven zijn jouw verklaringen uiterst beperkt en weinig doorleefd. Gevraagd om te vertellen over de dreigbrieven, vertel je zeer summier dat geschreven staat dat als de familieleden niet stoppen met hun werk, ze jullie allemaal zouden vermoorden.

Ook vermeld je dat ook jouw naam vermeld wordt, en ze jou wilden om met hen samen te werken (CGVS p. 28). Je kan niet vertellen op welke manier de eerste brief werd achtergelaten, of wie de brief heeft afgeleverd. Gevraagd te vertellen hoe jij de dag waarop de dreigbrief geleverd werd hebt beleefd, stel je dat je het niet weet en je het niet herinnert (CGVS p. 28). Gevraagd of er in de brief vermeld staat aan wie hij gericht is, zeg je dat de naam van de oom werd vermeld, net als jou naam. Later om bevestiging gevraagd of alle ooms bij naam genoemd worden in de brief, antwoord je bevestigend (CGVS p. 28). Dit blijkt echter geenszins uit de vertaling van de dreigbrieven. In geen van de brieven staan de namen van de ooms vermeld. Wél worden jouw vader en jijzelf vermeld in de brief. Gevraagd of de brief over het werk van jouw vader of van jouw ooms gaat, verklaar je het niet te weten (CGVS p. 28). Dit terwijl uit de vertaling van de brieven duidelijk blijkt dat het om het werk van jouw ooms gaat. Ook over de tweede dreigbrief zijn je verklaringen bijzonder beperkt. Je weet opnieuw niet op welke manier of door wie de brief werd afgeleverd, wat de inhoud ervan precies is, of hoe jouw familie reageerde op de bedreigingen van de taliban. Evenmin kan je vertellen welke stappen en voorzorgsmaatregelen werden genomen (CGVS p. 29-30). Eveneens leg je vage verklaringen af over de chronologie van de incidenten. Gevraagd hoe lang na ontvangst van de tweede dreigbrief je het land hebt verlaten, antwoord je vaag dat je niet zo lang daarna vertrok (CGVS p. 30). Je kan ook de dood van jouw oom K. niet plaatsen in de tijd. Eerst verklaar je dat hij tussen de eerste en tweede dreigbrief werd vermoord, maar later kom je hierop terug en stel je het niet te weten of hij tussen de brieven dan wel na ontvangst van de dreigbrieven werd vermoord (CGVS p. 29-30). Even later stel je dan weer dat jouw oom K. nog leefde toen jouw vader werd tegengehouden door de taliban, wat volgens de vertaling van de documenten plaatsvond na ontvangst van de dreigbrieven (CGVS p. 33). Voorts leg je ook over de terugkomst van jouw oom S. naar het dorp alvorens jullie vertrek vage verklaringen af. Hierover bevraagd stel je niet te weten hoe lang na de dood van K. hij terug kwam. Aangedrongen, geef je aan het niet te weten of het weken of maanden was (CGVS p. 33). Samenvattend ben je er geenszins in geslaagd een duidelijk overzicht te geven van de incidenten die geleid hebben tot jouw vertrek. Dat je wel erg beperkte en weinig doorleefde verklaringen aflegt over de incidenten en er niet in slaagt er een duidelijk overzicht van te geven, doet op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van jouw vluchtrelaas.

Wat betreft jouw verklaring dat de taliban aan jouw vader vroegen om jou naar hen te sturen om voor hen te werken (CGVS p. 34, Vragenlijst CGVS, p. 2), dient er vooreerst op gewezen te worden dat uit de beschikbare informatie (**EASO Recruitment by armed groups** beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf, het EUAA-rapport **Afghanistan. Targeting of Individuals** van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf en de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat de taliban zelden gebruik maakt van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Rekrutering door de taliban is doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Individuele en gedwongen rekrutering zoals door jou wordt beschreven, komt slechts zelden voor. Doorgaans beschikken de taliban immers over voldoende vrijwilligers. Dat een dergelijke rekrutering zou plaatsvinden zonder enige tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in de tribale Afghaanse samenleving dan ook veeleer ongeloofwaardig. In casu verklaar je niet te weten of de lokale vertegenwoordigers op de hoogte gebracht werden van de problemen (CGVS p. 28). Uit jouw verklaringen blijkt niet dat er ten aanzien van jou een beroep werd gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en/of gemeenschappelijke belangen teneinde u bij de taliban te laten aansluiten. Je slaagt er bovendien niet in in concreto aannemelijk te maken dat jouw persoonlijk geval afwijkt van de hiervoor geschetste rekruteringswijze van de taliban. Je verklaart dat de taliban in de dreigbrieven vroegen dat de ooms met hun werk zouden stoppen, of dat ze anders een andere persoon zouden meenemen. Ze vermeldden jou, wat ook blijkt uit de dreigbrieven (CGVS p. 28). Vervolgens gevraagd wat de taliban met jou zouden willen aanvangen, antwoord je dat je het niet weet of ze je wilden laten vechten of jou wilden vermoorden (CGVS p. 34). Opgemerkt dat je eerder bij de DVZ verklaarde dat ze wilden dat je met hen zou samenwerken – iets wat ook blijkt uit de vertaling van de dreigbrieven – en gevraagd wat je bedoelt wanneer je verklaart dat de taliban wilden samenwerken met jou, antwoord je dat je niet weet wat ze van plan waren (CGV p. 34). Gevraagd waarom de taliban jou en jouw familie nog zouden willen straffen na de dood van jouw oom en de vermissing van jouw vader en broer, antwoord je het niet te weten (CGVS p. 34-35). Gevraagd wat de taliban met een 15-jarige jongen zonder militaire ervaring zouden willen doen, antwoord je dat ze jou zouden laten vechten aan de frontlinie en dat je zo zou sterven (CGVS p. 35). Dat ze jou zouden willen inzetten voor de strijd, is bijgevolg allerminst aannemelijk. Het houdt bovendien weinig steek dat de taliban iemand die deel uitmaakt van een familie waar quasi ieder volwassen mannelijk lid deel uitmaakte van de ANSF zouden willen opnemen in hun organisatie. Indien ze dit zouden toelaten, zouden ze op zijn minst enige loyaliteit verwachten. In casu is daar geen enkele aanwijzing voor. Dit blijkt evenmin uit jouw verklaringen. Bovenstaande vaststellingen doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van jouw vluchtrelaas.

Voorts moet ook nog opgemerkt worden dat je verklaart twee achterneven te hebben in België. Je reisde samen met jouw achterneef M. I. (referentienummer CGVS : [...]), wiens broer S. (referentienummer CGVS : [...]) in België erkend werd als vluchteling. Je verklaart S. echter niet te kennen en kan helemaal niets vertellen over de problemen die ertoe geleid hebben dat M. I. vertrok uit Afghanistan (CGVS, p. 20).

Verder haal je aan dat jouw vader omwille van zijn beroep als leerkracht problemen kende met de taliban. Hieromtrent dient opgemerkt te worden dat uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport **Afghanistan. Targeting of Individuals** van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query **Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023 (<https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat er in het algemeen geen sprake is van een situatie waarin personen die werkten als onderwijzer of in een onderwijsinstelling te maken krijgt met vervolging. Het is bijgevolg aan jou om specifieke redenen aan te brengen waarom jij wel een nood aan bescherming zou dienen te koesteren omwille van de tewerkstelling van jouw vader. Eventuele vervolging van personen met dit profiel hangt af van specifieke elementen, zoals onder andere gender, (gepercipieerde) links met bepaalde partijen in het conflict en de mate waarin de persoon of de instelling zich schikt naar de talibanverordeningen. Jijzelf haalt geen dergelijke elementen aan. Je dient bijgevolg aan te tonen waarom jij een nood aan bescherming zou hebben omwille van deze functie van jouw vader. Je bent hier niet in geslaagd. Uit jouw verklaringen blijkt dat jouw vader taallessen Pasjtoe gaf in een lokale jongensschool genaamd Bar Kot Lyceum in jouw district (CGVS p. 31). Een vrees voor vervolging louter omdat jouw vader werkte in deze jongensschool maak je aldus niet aannemelijk. Bovendien zijn ook jouw verklaringen betreffende de concrete vervolgingsfeiten die u zou hebben meegemaakt weinig aannemelijk. Gevraagd of het feit dat jouw vader leerkracht was een probleem was voor de taliban in jouw dorp, antwoord je bevestigend. Vervolgens gevraagd waarom dit een probleem vormde, verklaar je het niet te weten en dat

alle mensen die leerkracht waren problemen kregen. Gevraagd of er andere leerkrachten in jouw regio waren die problemen kenden met de taliban, antwoord je echter ontkennend (CGVS p.31). Je kan dus geenszins aannemelijk maken dat jouw vader omwille van zijn beroep problemen kende met de taliban. Dit blijkt evenmin uit de voorgelegde documenten.

Ten slotte moet opgemerkt worden dat je op het einde van het persoonlijk onderhoud aanhaalt dat je de manier van leven hier in België gewoon bent geworden (CGVS p. 35). Wat betreft jouw lang verblijf buiten Afghanistan en in Europa moet worden vastgesteld dat hieruit geen vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in jouw hoofde kan worden afgeleid. Je verwijst in kader van de stelling dat de taliban jou als ongelovige zou beschouwen naar het dragen van bepaalde kledij, en naar de contacten die je hebt met meisjes op school en de mogelijkheid dat je een lief zou kunnen vinden. Gevraagd wat er allemaal veranderd is als je terugkijkt naar de jongen die je was toen je aankwam in België, antwoord je dat je in de eerste periode nadat je aankwam bijna niet durfde te kijken naar meisjes in mini-rok, terwijl je het nu normaal vindt om er naar te kijken of om een energiedrankje te drinken met een meisje terwijl je samen zit en lacht. Je geeft aan dat je eerst bang was dat dit zou worden doorgestuurd en dat je er problemen door zou krijgen, maar dat je nu heel chill bent. Je geeft aan dat jullie gelijk zijn, wat niet het geval is in jouw land (CGVS p. 36). In dit verband moet er op gewezen worden dat de in Afghanistan aanwezige beperkingen, zoals bijvoorbeeld kledij en sociale omgang, gebaseerd zijn op de heersende culturele normen en waarden en algemene in Afghanistan geldende regels betreffen. Je toont op geen enkele manier aan dat het dragen van bepaalde kledij of de sociale omgang met meisjes deel uitmaakt van of dermate fundamenteel is voor jouw identiteit of morele integriteit dat er van jou niet mag verwacht worden dat je dit opgeeft indien u hierdoor concrete en geloofwaardige problemen met derden zou riskeren. Evenmin heb je gemaakt dat deze levensstijl een uiting is van jouw politieke of religieuze overtuiging. Je hebt immers niet aangetoond dat je dermate verwesterd zou zijn dat je je niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat je bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en jouw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat je jouw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie niet aannemelijk hebt gemaakt.

De door jou voorgelegde documenten ter staving van jouw verzoek zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande conclusie kunnen wijzigen. Er dient vooreerst vastgesteld te worden dat alle voorgelegde documenten kopies betreffen, waaraan in ieder geval een zeer beperkte bewijswaarde wordt toegekend. Hierbij dient bovendien toegevoegd te worden dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat zowat alle documenten in Afghanistan gemakkelijk op illegale wijze te verkrijgen zijn. Dit behelst eveneens documenten uit officiële bronnen die via corruptie worden verkregen. De documenten werden supra individueel besproken.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere

indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 23 september 2022 en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij

IED-aanvallen op (vnl. sjjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berrmbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers

terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt. Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28).

Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig

heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt**(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden er tegen verzet dat een derdeler die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen**.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, **EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City** van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif_en_de_EUAA_COI_Query_Afghanistan_Major_legislative_security-related_and_humanitarian_developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsvername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie

verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij

met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging.

De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat je tot 15-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat je in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien stel je tot de tweede graad naar school ging in Afghanistan en tot het tweede hoofdstuk in de madrasa leerde. Je had werk in een car wash en ging met vrienden naar de sportschool in Afghanistan (CGVS p. 9). Ook onderhoud je nog contact met jouw familieleden die nog in Afghanistan verblijven (CGVS p. 8-9). Hierdoor kan niet worden aangenomen dat je totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat je deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de rechten van het kind (zoals hieronder aangegeven), van de zorgvuldigheidsverplichting, het proportionaliteitsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker gaat nader in op zijn profiel en stelt dat het CGVS schijnt te vergeten dat de objectieve elementen dienen door te wegen om de geloofwaardigheid van het relaas te beoordelen. Hij meent dat het subjectieve element zich toespitst op het gegeven dat verzoeker als individueel persoon een vrees moet koesteren waarbij de persoonlijkheid, de achtergrond en de leeftijd van verzoeker bepalend zijn. Hij wijst er op dat verzoeker geboren is in 2006, nog steeds minderjarig is en tot nu een voogd nodig heeft. Niet-begeleide minderjarigen zijn zeer kwetsbaar omdat zij meer blootgesteld zijn aan mensenhandel en diverse vormen van seksuele of economische uitbuiting. Met deze zaken is onvoldoende rekening gehouden, hoewel zij bepalend zijn, zo stelt verzoeker. Om de geloofwaardigheid van een verzoeker te beoordelen moet een individueel onderzoek gevoerd worden waarbij de persoonlijkheid van de verzoeker in acht moet worden genomen, o.m. de intellectuele vermogens en e leeftijd zijn van belang. Er moet volgens verzoeker rekening worden gehouden met de leeftijd, maturiteit en kwetsbaarheid van verzoeker en hij wijst erop dat alle belevenissen waarover verzoeker vertelt hebben plaatsgevonden toen hij nog zeer jong was, waardoor hij niet altijd zeer gedetailleerd kan antwoorden. Zijn jonge leeftijd zorgt er ook voor dat hij niet steeds stil staat bij bepaalde gebeurtenissen en hun logica.

Verzoeker citeert artikel 20, lid 3 van de Kwalificatierichtlijn, artikel 1, 12° van de Vreemdelingenwet, artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie en artikel 22bis van de Grondwet en argumenteert dat het CGVS geenszins rekening houdt met het hoger belang van het kind. De loutere aanwezigheid van de voogd en een advocaat tijdens het persoonlijk onderhoud volstaat niet om tegemoet te komen aan de noden van de jonge verzoeker en met de geschetste elementen van kwetsbaarheid dient ook rekening te worden gehouden bij de beoordeling ten gronde. Hij citeert ter ondersteuning van zijn stelling uit het arrest nr. 245 271 van de Raad.

Verzoeker benadrukt dat hij zijn medewerkingsplicht serieus heeft genomen en zijn uiterste best heeft gedaan om zoveel mogelijk nuttige informatie te verzamelen inzake de problemen die hij had met zijn familie, waaronder zijn ooms. Hij ondernam verschillende stappen om de familie te contacteren en bijkomende bewijze te verzamelen, wat bijvoorbeeld blijkt uit de vraag van de dossierbehandelaar naar bewijzen over de tewerkstelling van de oom K.. Verzoeker citeert daarbij uit de notities van het persoonlijk onderhoud (p. 11).

Een aantal elementen mag niet uit het oog verloren worden stelt verzoeker. Hij wijst erop dat hij informatie moet geven over zijn vader en zijn vier ooms, en dat hij dus over vijf personen voldoende gedetailleerde informatie moet geven over zowel hun tewerkstelling, hun problemen met de taliban en hun verblijfplaats, dan wel wat er met hen gebeurde. Hij stelt dat dit veel informatie is om te onthouden voor een jonge verzoeker en dat het geen sinecure is om dergelijke informatie te vergaren in Afghanistan aangezien jonge kinderen door volwassenen niet altijd worden betrokken bij discussies of problemen en dat zelfs gewoon spreken over het beroep van de vader en de ooms niet zo vanzelfsprekend is. In Afghanistan heerst een systeem van hiërarchie volgens verzoeker en moeten jongeren luisteren naar ouderen en mogen of kunnen zij hen niet in vraag stellen. Verzoeker citeert ter ondersteuning van deze stelling uit UNAMA *“Elders’ role in bringing stability to Afghanistan’s East, focus of new radio discussion”* van 13 juli 2017 (internetlink) en *“Information about our Afghan Community”* van IU School of Medicine van september 2021 (internetlink) en de *“Questionnaire on Situation of the Rights of Older Persons Answered by Afghanistan Independent Human Rights Commission”* (AIHRC) (internetlink). Verzoeker werd dus niet aangeleerd of verwacht een kritische houding aan te nemen of vragen te stellen. Verder mag volgens verzoeker ook niet vergeten worden dat hij niet aanwezig was op de die jobs en daarom ook geen doorleefde verklaringen kan afleggen over de jobs of de zaken die gebeurd en hij wijst erop dat hij veel informatie via via kreeg. Zijn hiërarchisch hogeren hebben voor hem beslist dat hij het land moest verlaten nadat zijn oom was gestorven in een conflict met de taliban en dat was voor hem een *“goed-genoeg reden om te vertrekken”*. Verzoeker citeert in dit verband uit het Handboek voor Voogden, Boek 2, Psychologische begeleiding van niet-begeleide minderjarigen, p. 10-11 (internetlink). Verzoeker besluit dat de commissaris-generaal de lat te hoog legt over verzoeker waar zij stelt dat hij te weinig informatie kan verschaffen en te weinig bewijsstukken kan voorleggen die zijn relaas staven zoals over de tewerkstelling van zijn oom. Het valt volgens verzoeker wel op dat de stukken die wel worden voorgelegd, worden geminimaliseerd en citeert de bestreden beslissing inzake de foto’s van zijn oom K., waardoor hij het gevoel heeft nooit goed te kunnen doen en zijn inspanningen gewoon in de wind worden geslagen. Bovendien dient opgemerkt worden dat de jonge verzoeker, ondanks zijn scholing in het land van herkomst en in België toch beperktere intellectuele capaciteiten heeft waardoor het voor hem niet altijd even gemakkelijk is om bepaalde zaken in woorden om te zetten.

Inzake het relaas van verzoeker gaat verzoeker vooreerst in op de wraaklustigheid van de taliban. Hij betoogt dat hij recente bronnen kan aanhalen waaruit duidelijk blijkt dat de taliban niet alleen voormalige overheidsmedewerkers viseert maar ook hu familie en zelfs het maken van burgerslachtoffers niet schuwt.

Hij citeert daarbij uit de recente resolutie van 5 oktober 2023 van het Europees Parlement (internetlink) waarin het verwijst naar de ernstige mensenrechtenschendingen en het wraaklustige en gewelddadige gedrag van de taliban erkent. Het Europees Parlement erkent zo bijvoorbeeld ook dat voormalige regeringsfunctionarissen wijdverbreid worden vervolgd en opgepakt, dat zij vaak worden gedood terwijl familieleden gedurende lange tijd niets van hen vernemen en dat ook niet-moslims en andere geloven bruut worden vervolgd. Dit was ook het lot van verzoekers oom stelt verzoeker. Verder citeert verzoeker met betrekking tot het viseren van voormalige medewerkers van de overheid uit Asyls, Repository: 21/09/2021-28/09/2022, 06/10/2022, p. 640 (internetlink) en stelt dat de taliban opnieuw zijn begonnen met

het doorzoeken van huizen van mensen die ervan verdacht worden met de voormalige Afghaanse overheid te hebben samengewerkt. Verzoeker citeert vervolgens uit een publicatie van ACLED van augustus 2023, *“Two years of repression: mapping taliban violence targeting civilians in Afghanistan”* en stelt dat ook burgers het slachtoffer worden van het overmatige gebruik van geweld. Hij wijst er verder op dat hij afkomstig is uit de provincie Nangarhar en dat daar vele burgers slachtoffer worden.

Vervolgens benadrukt verzoeker dat zijn ooms hebben gewerkt voor de voormalige overheid en dat hij ondanks zijn jeugdige leeftijd toch één en ander kan vertellen over zijn vader en iedere oom en zelfs bewijzen kan voorleggen maar toch worden deze bewijzen geminimaliseerd en wordt de tewerkstelling in vraag getrokken. Als de commissaris-generaal de tewerkstelling niet in vraag stelt trekt ze de verwantschap wel in vraag en zo heeft zij steeds een zogenaamd argument om te stellen dat het relaas van verzoeker ongeloofwaardig is. Hij wijst erop dat het CGVS lijkt te erkennen dat de oom N. bij de voormalige overheid heeft gewerkt, maar plots ook twijfels heeft over de precieze familieband tussen verzoeker en zijn oom. Verzoeker herhaalt dat hij niet alles kan weten en hij toch zijn best heeft gedaan om enige basisinformatie over ieder betrokken familielid te verzamelen. Verzoeker besluit dit onderdeel door te herhalen dat hij niet zomaar het land uitvluchtte, dat hij beperkte informatie kreeg via via en bovendien niet de tijd had om met iedereen te communiceren over hun tewerkstelling dan wel de problemen alvorens hij vertrok.

Inzake de subsidiaire bescherming wijst verzoeker erop dat de door het CGVS aangehaalde bronnen zelf stellen dat de situatie nog steeds ontzettend volatiel is en dat de conclusie van het CGVS dat er geen willekeurig geweld meer is dat leidt tot een nood aan internationale bescherming niet wordt gesteund door de landeninformatie. Hij benadrukt verder dat hij afkomstig is van de provincie Nangarhar en stelt dat dit een regio is waar het geweld nog welig tiert en er een toename is van verschillende gewapende groeperingen. Hij verwijst door heen zijn betoog naar verschillende landenrapporten en ACLED data overzichten van september tot december 2022, ASYLOS: *“COI Repository”*: 21/09/2021-28/09/2022, 06/10/2022 en EUAA, *“Country Guidance Afghanistan”* van januari 2023.

Hij meent dat zijn regio van herkomst, de aanwezigheid van ISKP in combinatie met de beschreven omstandigheden en het feit dat hij Afghanistan verliet als minderjarige en hierdoor een kwetsbaar profiel heeft, op zich persoonlijke omstandigheden uitmaken die het risico verhogen om slachtoffer te worden van willekeurig geweld binnen zijn regio. Wat betreft artikel 48/4 § 2, b) van de Vreemdelingenwet zet verzoeker uiteen dat de desastreuze humanitaire situatie in Afghanistan wel degelijk intentioneel en overwegend wordt veroorzaakt door het bewind van de taliban en verwijst hiervoor naar verschillende landenrapporten. Hij wijst ook op de voortdurende mensenrechtenschendingen, willekeurige arrestaties en ontvoeringen en citeert daarbij onder meer uit het rapport van Amnesty International, *“Afghanistan: The Rule of Taliban: A year of violence, impunity and false promises”*.

Hij besluit als volgt: *“Verweerster is onzorgvuldig te werk gegaan bij de beoordeling van verzoekers verzoek om internationale bescherming, zijn specifiek profiel en heeft zijn (toekomstgerichte) vrees niet naar behoren onderzocht. Zoals aangehaald worden alle motieven en daarbij horende bewijsstukken van de verzoeker geminimaliseerd, maar wordt hij anderzijds wel verweten niet meer bijkomende stukken voor te leggen. De verweerster heeft nagelaten de vrees van de verzoeker en de risicobepalende omstandigheden zorgvuldig te beoordelen en heeft onvoldoende rekening gehouden met de elementen in het dossier. Verder paste de verzoeker zich aan de Belgische maatschappij aan en kan zich onmogelijk opnieuw gaan aanpassen. Hij kan niet zomaar alles teniet laten gaan en teruggestuurd worden naar het land van herkomst en al zeker niet door een onzorgvuldige en oppervlakkige beslissing van de verweerster. In huidige beroepsakte wordt meer dan duidelijk dat de verweerster onzorgvuldig te werk is gegaan door onvoldoende rekening te gaan houden met de kwetsbaarheid van de verzoeker en de bewijzen die hiervan voorgelegd werden. Tenslotte vergeet de verweerster dat de verzoeker als NBMV naar België kwam en intussen al 2 jaren weg is uit Afghanistan. Dat hij dan wel bijna 15 jaar in Afghanistan heeft gewoond, maar verzoeker de afgelopen 2 jaren veel mee maakte wat hem vormde tot de persoon wie hij op vandaag is. Dat duidelijk is geworden in huidige beroepsakte dat de verweerster te veel geëist heeft van de verzoeker en dat ze allerminst rekening heeft gehouden met zijn kwetsbaarheid en profiel”*.

Om alle deze redenen vraagt verzoeker te worden erkend als vluchteling, minstens in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar de commissaris-generaal voor verder onderzoek.

2.2. Verzoeker voegt de bestreden beslissing en de akte van kennisgeving en het bewijs kosteloze rechtsbijstand toe aan het verzoekschrift.

3. Aanvullende Nota's

3.1. De commissaris-generaal legt in toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota van 23 februari 2024 neer waarin volgende (nieuwe) elementen ter kennis worden gebracht:

(1) EUAA COI Query *“Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments”* van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf; (2) EUAA *“Country Guidance: Afghanistan”* van januari 2023,

beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>; (3) EUAA "Afghanistan Security Situation" van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf; (4) EASO, "Afghanistan Country Focus" van januari 2022, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf; (5) EUAA, "Afghanistan Country Focus" van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/202312/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf; (6) EUAA "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city" van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio-economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf; (7) EASO "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City" van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif; (8) EUAA "Afghanistan: Targeting of individuals" van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf; (9) UNAMA, "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan" van juni 2023, beschikbaar op <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan>; (10) COI Focus "Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban" van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf.

3.2. Verzoeker legt een eerste aanvullende nota van 22 februari 2024 neer waarin wordt uiteengezet dat hij via zijn neef bijkomende bewijsstukken heeft bekomen over de tewerkstelling, beschermingsstatus en verblijf in de VS van S.N. en zijn familie en hij zich heeft aangepast aan de Belgische gebruiken en maatschappij en nu de Nederlandse taal machtig is en volgende nieuwe worden bijgebracht:

3. Huurovereenkomst oom, US;
4. Kopie verblijfskaart oom, US;
5. Kopie rijbewijs oom, US.

Verzoeker legt een tweede aanvullende nota neer van 28 februari 2024 waarin volgende nieuwe elementen worden bijgebracht:

6. Aanbevelingsbrief leerkracht OKAN, S. R.;
7. Foto's activiteiten in België.

Verzoeker legt ter terechtzitting een derde aanvullende nota neer waarin volgend nieuw element wordt bijgebracht:

8. Brief Drama.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtcollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de Richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de Richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de Richtlijn 2013/32/EU. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van de feiten en omstandigheden en de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de

omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen. De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen.

De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punten 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: *"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967."

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *"die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren."*

5.2. Verzoeker verklaart bij de indiening van zijn verzoek om internationale bescherming de Afghaanse nationaliteit te bezitten en legt ondermeer een kopie neer van zijn taskara en van de taskara van zijn vader (administratief dossier, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stukken 1 en 2). In de bestreden beslissing wordt met betrekking tot verzoekers taskara gewezen op de landeninformatie waaruit blijkt dat aan

dergelijke Afghaanse documenten slechts een zeer beperkte bewijswaarde kan worden toegekend en dat uit de taskara onmogelijk kan worden afgeleid of deze hem toebehoort omdat deze niet voorzien is van een foto. In zoverre uit de taskara zelf niet kan worden opgemaakt of hij verzoeker toebehoort, blijkt uit de bestreden beslissing wel dat de naam van verzoekers vader en zijn grootvader erop worden vermeld en dat uit de beschikbare landeninformatie niet kan blijken dat aan Afghaanse taskara's elke bewijswaarde per definitie moet worden ontszegd. Hoe dan ook kan uit de bestreden beslissing niet blijken dat verzoekers identiteit en Afghaanse nationaliteit worden betwist. Evenmin wordt in twijfel getrokken dat verzoeker afkomstig is van het subdorp Manjina van het dorp Qala-e-Sjhahi in het district Dara-e Nur van de provincie Nangarhar.

Verzoeker werd bij aankomst in België op 28 maart 2023 geregistreerd als niet-begeleide minderjarige. Er werd geen twijfel geuit bij zijn verklaarde minderjarigheid en aan verzoeker werd een voogd toegewezen (beslissing Dienst Voogdij tot aanwijzing van de heer M.V.O. als voogd van verzoeker van 2 september 2022). Verzoeker is heden minderjarig.

Bij de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming van minderjarigen is het hoger belang van het kind een doorslaggevende overweging die de commissaris-generaal moet leiden tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming (artikel 57/1 § 4 van de Vreemdelingenwet).

Artikel 24, lid 2 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie bepaalt: *“Bij alle handelingen betreffende kinderen, ongeacht of deze worden verricht door overheidsinstanties of particuliere instellingen, vormen de belangen van het kind de eerste overweging.”*

Dit beginsel houdt niet enkel een materieel recht in voor een kind om zijn belangen (d.i. in wezen het welzijn van het kind) in overweging te zien genomen worden, maar is tevens een interpretatief rechtsbeginsel en een procedureregulering. Bij de beoordeling van hun verzoeken om internationale bescherming moet rekening worden gehouden met hun leeftijd en maturiteit.

Het belang van het kind is een complex begrip en de inhoud ervan moet per geval en op individuele basis worden bepaald. De beoordeling van het belang van het kind bestaat uit het evalueren en vervolgens afwegen van alle elementen die nodig zijn om een beslissing te nemen in een specifieke situatie voor elk individueel kind. Blijkens overweging 18 van de Kwalificatierichtlijn betreffen deze elementen het beginsel van eenheid van gezin, het welzijn en de sociale ontwikkeling van de minderjarige, overwegingen van veiligheid en de opvattingen van de minderjarige; deze elementen dienen tevens te worden beoordeeld in overeenstemming met de leeftijd en maturiteit van de minderjarige.

Uit dit alles volgt dat overwegingen met betrekking tot het belang van het kind zelden worden bepaald door één enkele, allesoverheersende factor. De beoordeling van het hoger belang van het kind kan inhouden dat verschillende - desgevallend concurrerende of moeilijk te verzoenen - elementen tegen elkaar worden afgewogen teneinde de ontwikkeling van het kind te ondersteunen. Het identificeren, onderzoeken en beoordelen van het hoger belang van het kind wordt meegenomen in de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming van de minderjarige verzoeker.

Bij de beoordeling van een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van een (minderjarige) verzoeker om internationale bescherming zijn zowel objectieve als subjectieve factoren relevant. Het kan zijn dat een kind niet in staat is om zijn vrees te uiten wanneer dit verwacht zou worden of, omgekeerd, de vrees overdrijft. In dergelijke omstandigheden moeten besluitvormers een objectieve inschatting maken van het risico dat het kind zou lopen, ongeacht de vrees van het kind. Naast leeftijd kunnen ook andere identiteitsgebonden, economische en sociale kenmerken van het kind - zoals de familiale achtergrond, klasse, kaste, gezondheid, opleiding en inkomensniveau - het risico op schade vergroten, invloed hebben op het soort vervolgingsgedrag ten aanzien van het kind en het effect van de schade op het kind verergeren (UNHCR, *“Guidelines on International Protection No. 8: Child Asylum Claims under Articles 1(A)2 and 1(F) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees”*, 22 December 2009, § 11-12).

Het onderzoek en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming van niet-begeleide minderjarige verzoekers uit Afghanistan moet met bijzondere voorzichtigheid gebeuren, gelet op de inherente kwetsbaarheid van deze groep en op de huidige situatie in Afghanistan. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat kindermisbruik in Afghanistan wijdverspreid is in de Afghaanse samenleving, dat rekrutering van kinderen in hun tienerjaren door de Taliban en ISKP voorkomt net zoals kinderarbeid en handel in kinderen en dat de afwezigheid van een netwerk in Afghanistan het risico om onderworpen te worden aan vervolging aanzienlijk verhoogt (EUAA, *“Country Guidance: Afghanistan”*, January 2023, p. 92-96).

5.3. Verzoeker beroept zich tijdens het persoonlijk onderhoud onder meer op zijn vrees voor vervolging door de Taliban omdat hij in geval van terugkeer als een ongelovige zou beschouwen omwille van zijn verblijf in België en het feit dat hij de manier van leven hier gewoon is. Hij verklaart daarover dat hij niet bidt, dat hij op school vrienden en vriendinnen heeft en contacten heeft met meisjes, dat dit niet geaccepteerd wordt in Afghanistan en dat jongens en meisjes gelijk zijn wat niet het geval is in Afghanistan (notities PO, p. 35-36).

Zijn advocaat wees er op het einde van het persoonlijk onderhoud op dat hij op vrij jonge leeftijd vertrok, een belangrijke levensfase doormaakte onderweg en in België en dat op school wordt gefocust op Belgische waarden en normen wat leidt tot verwestering. In het verzoekschrift wordt gesteld dat verzoeker als niet-begeleide minderjarige naar België kwam en ondertussen al twee jaar weg is uit Afghanistan en een toekomstgerichte beoordeling moet worden gemaakt van de nood aan internationale bescherming, rekening houdend met zijn specifieke kwetsbaarheid en zijn beperkte intellectuele capaciteiten. In zijn aanvullende nota wordt verder benadrukt dat hij zijn belangrijkste levensfase in België heeft meegemaakt terwijl hij grote inspanningen leverde om de taal te leren en volwaardig deel uit te maken van de Belgische maatschappij.

5.3.1. Beschermingsverzoeken gebaseerd op (toegeschreven) verwestering of normoverschrijding in het buitenland kunnen verband houden met de vervolgingsgronden politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

Het begrip 'politieke overtuiging' houdt onder meer in dat de verzoeker een opvatting, gedachte of mening heeft betreffende een aangelegenheid die verband houdt met potentiële actoren van vervolging en hun beleid of methoden, zonder dat de verzoeker zich in zijn handelen noodzakelijkerwijs door deze overtuigingen, gedachten of meningen moet hebben laten leiden (artikel 48/3 § 4, e) van de Vreemdelingenwet). Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat het begrip 'politieke overtuiging' ruim moet worden uitgelegd en, geïnterpreteerd in het licht van artikel 11 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, elke opvatting, gedachte of mening omvat die, zonder noodzakelijkerwijs rechtstreeks en onmiddellijk politiek van aard te zijn, tot uiting komt in een handelen of nalaten dat door actoren van vervolging zo wordt opgevat dat het zich op een aangelegenheid die verband houdt met die actoren of hun beleid en/of hun methoden en een uiting van oppositie of verzet daartegen vormt. De nadruk wordt gelegd op de perceptie van de politieke aard ervan door de actoren van vervolging en niet op de persoonlijke motieven van de verzoeker (HvJ, C-280/21, *Migracijos departamentas*, 12 januari 2023, punten 26, 32). Verder kan volgens het Hof een opvatting, gedachte of mening van een verzoeker die nog niet negatief in de belangstelling heeft gestaan van potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst reeds onder dit begrip vallen indien deze verzoeker verklaart die opvatting, gedachte of mening te hebben of te uiten. Bij de beoordeling of de vrees van een verzoeker voor vervolging wegens zijn politieke overtuiging gegrond is, moet volgens het Hof rekening worden gehouden met het feit dat die overtuiging – vanwege de mate waarin deze wordt geuit of eventueel door die verzoeker verrichte activiteiten om die overtuiging te promoten – de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging in het land van herkomst van de verzoeker heeft gewekt of kan wekken. De sterkte van de politieke overtuiging die de verzoeker stelt te hebben en de eventueel verrichte activiteiten om deze overtuiging te promoten spelen een rol bij de beoordeling van dit risico. Het is volgens het Hof echter niet vereist dat de betrokken overtuiging zo diepgeworteld is bij de verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten en zo het risico loopt slachtoffer te worden van daden van vervolging in de zin van artikel 9 van die richtlijn. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet fundamenteel of diepgeworteld is kan immers ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens *“enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land”* (HvJ, C-151/22, *S, A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (UNHCR)*, 21 september 2023, punten 36-37 en 46, 49).

Het begrip 'godsdienst' omvat onder meer theïstische, niet-theïstische en atheïstische geloofsovertuigingen, het deelnemen aan of het zich onthouden van formele erediensten in de particuliere of openbare sfeer, hetzij alleen of in gemeenschap met anderen, andere religieuze activiteiten of uitingen, dan wel vormen van persoonlijk of gemeenschappelijk gedrag die op een godsdienstige overtuiging zijn gebaseerd of daardoor worden bepaald (48/3, § 4, b) van de Vreemdelingenwet). Ook aan dit begrip moet volgens het Hof een ruime uitlegging worden gegeven door al zijn bestanddelen in aanmerking te nemen, ongeacht of die openbaar of privé, gemeenschappelijk of individueel zijn (zie HvJ, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, 5 september 2012, punt 63 en HvJ C-56/17, *Bahtiyar Fathi/Predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite*, 4 oktober 2018, pt. 78). Het begrip godsdienst, geïnterpreteerd in het licht van artikel 10 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie kan zowel het *forum internum* – dit is het feit een overtuiging te hebben – als het *forum externum* – dat wil zeggen de belijdenis in het openbaar van de godsdienstige overtuiging – omvatten, aangezien godsdienst op één van beide manieren kan worden uitgedrukt (zie in die zin arresten HvJ, C-426/16, *Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen e.a.*, 29 mei 2018, punt 44, en HvJ, C-25/17, *Tietosuojavaltuutettu in tegenwoordigheid van: Jehovan todistajat – uskonnollinen yhdyskunta*, 10 juli 2018, punt 47 en aldaar aangehaalde rechtspraak). Het begrip omvat zowel persoonlijk als gemeenschappelijk gedrag *“dat iemand als noodzakelijk voor zichzelf acht, namelijk gedrag dat „op een godsdienstige overtuiging [is] gebaseerd”, of dat door de geloofsleer wordt voorgeschreven, meer in het bijzonder gedrag dat door een „godsdienstige overtuiging [...] [wordt] bepaald”* (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 71). Het Hof heeft daarbij ook gesteld dat handelingen die bijzonder belangrijk zijn voor de betrokkene om zijn godsdienstige identiteit te bewaren, een relevante factor vormt bij de beoordeling van het gevaar waaraan de verzoeker wegens zijn godsdienst in zijn land van herkomst zal worden blootgesteld (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 70). De vervolgingsvrees is gegrond wanneer in redelijkheid kan worden aangenomen dat de verzoeker bij terugkeer in zijn land van

herkomst godsdienstige handelingen zal verrichten die hem blootstellen aan een werkelijk gevaar van vervolging. Daarbij mag van de verzoeker niet worden verwacht dat hij van deze godsdienstige handelingen afziet (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 80).

Inzake de vervolgingsgrond 'behoren tot een specifieke sociale groep' oordeelde het Hof dat een groep geacht moet worden een specifieke sociale groep te vormen als met name aan twee cumulatieve voorwaarden is voldaan: (1) de leden van de groep moeten een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet kan worden gewijzigd, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven en (2) deze groep moet in het betrokken derde land een eigen identiteit hebben, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd (HvJ 7 november 2013, C-199/12 tot en met C-201/12, X, Y en Z tegen de minister voor Immigratie en Asiel, punt 45; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova en Ahmedbekov*, punt 89). Het Hof heeft ook benadrukt dat enkel met betrekking tot deze vervolgingsgrond in artikel 10, lid 1 onder d) van de Kwalificatierichtlijn sprake is van een voor de identiteit of morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel kenmerk of geloof dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven (HvJ, S, *A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie*, punt 34).

Voorts heeft het Hof aangegeven dat een uitputtend en grondig onderzoek moet gebeuren van alle relevante omstandigheden met betrekking tot de specifieke persoonlijke situatie van de verzoeker en van de meer algemene context in zijn land van herkomst, met name wat de politieke, juridische, gerechtelijke, historische en sociaal-culturele aspecten ervan betreft, teneinde vast te stellen of die verzoeker een gegronde vrees heeft om persoonlijk te worden vervolgd wegens zijn politieke overtuiging, en met name wegens enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst (HvJ, C-151/22, 21 september 2023, punt 45).

Er kan, gelet op de rechtspraak van het Hof inzake het begrip godsdienstige overtuiging en het belang van objectieve landeninformatie bij de beoordeling van beschermingsverzoeken (HvJ, C-756/21, *X tegen International Protection Appeals Tribunal*, Minister for Justice and Equality, Ierland, Attorney General, 29 juni 2023, punten 48-50 en 54-55) redelijkerwijze worden aangenomen dat dergelijk grondig onderzoek *mutatis mutandis* ook vereist is in het kader van een vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

5.3.2. Op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan volgende analyse worden gemaakt van de algemene context in Afghanistan.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving.

De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijsstelsel onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen,

de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, *"Afghanistan security situation"*, August 2022, p. 29-31 en EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, August 2022, p. 41 ev.).

Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hijab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, August 2022, p. 45-48 en EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een *mahram*. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het *de facto*-ministerie in Kabul (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, *"Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban"* van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en '*hudud*'- en '*qisas*'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft '*zina*' – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. '*Zina*' is één van de '*hudud*'-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, August 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van '*zina*' en dat het moeilijk is cijfers te vinden voor van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke '*hudud*'-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, *"Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban's second Emirate"*, van 15 juni 2022 in EUAA *"Afghanistan security situation"*, August 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA *"Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022"*, p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen

uitgesproken door een *de facto*-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerste zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot ‘*qisas*’-straffen, 37 tot steniging en 103 tot ‘*hudud*’-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 130).

Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt.

Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer ‘soepele’ bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, *ad-hoc*-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht*”, juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23-24 en EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht*”, juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (“*Ministry of Communications and Information Technology*”) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma’s met “*immorele inhoud*” te beperken (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Haibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de “*geloofsethiek en denkwijze*” van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, “*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*”, 8 December 2021 in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het

Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 53-55; “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*”, p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban’s impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, “*Afghanistan: targeting of individuals*”, August 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe *de facto*-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*”, p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als “*verwesterd*” worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als “*verraders*” of “*ongelovigen*”.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 51, EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

(1) personen “*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en; (2) personen die “*verwesterd*” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van ‘*zina*’ kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA “*Country Guidance*” wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De Raad kan de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA “*Country guidance: Afghanistan*”, January 2023, p. 21 en 72-79). De actualisatie van de landeninformatie door middel van de aanvullende nota van de commissaris-generaal doet niet anders besluiten.

In de bestreden beslissing wordt gesteld dat uit verzoekers lang verblijf buiten Afghanistan en in Europa geen vrees voor vervolging of ernstige schade worden afgeleid. Daarbij wordt met betrekking tot zijn verklaringen over zijn contacten met meisjes en de gelijkheid tussen meisjes en jongens gesteld dat hij niet aantoont dat het dragen van bepaalde kledij en sociale omgang met meisjes deel uitmaakt van of dermate fundamenteel is voor zijn identiteit of morele integriteit dat er van hem niet mag worden verwacht dat hij deze opgeeft indien hij hierdoor concrete en geloofwaardige problemen met derden zou riskeren of dat deze levensstijl een uiting is van een politieke of religieuze overtuiging aangezien hij niet heeft aangetoond dat hij dermate verwesterd is dat hij zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken. Verder wordt gesteld dat verzoeker geen concrete elementen aanhaalt waaruit zou blijken dat hij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaalde in de definitie van subsidiaire bescherming.

De Raad herhaalt vooreerst dat, wat de vervolgingsgrond ‘politieke overtuiging’ betreft, dit begrip volgens het Hof van Justitie ruim moet worden uitgelegd, dat de sterkte ervan een rol speelt bij de beoordeling van het risico op vervolging maar dat niet vereist is dat de betrokken overtuiging zo diepgeworteld is bij de verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten en dat de perceptie van de politieke aard van de gedachten, meningen of overtuigingen van een verzoeker door de actoren van vervolging benadrukt wordt eerder dan de persoonlijke motieven van de verzoeker. Zoals eveneens reeds aangehaald is de Raad ertoe gehouden een volledig en *ex nunc* onderzoek van zowel de feitelijke als juridische gronden te voeren, wat impliceert dat hij zowel de elementen moet onderzoeken waarmee de commissaris-generaal rekening heeft gehouden of had kunnen houden, als die welke zich hebben aangediend nadat de commissaris-generaal de beslissing heeft vastgesteld (HvJ, C-585/16, *Serin Alheto tegen Zamestnik-predsdatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite*, 25 juli 2018, punten 106-113).

In dit verband stelt de Raad vast dat verzoeker in zijn aanvullende nota een aantal documenten neerlegt met betrekking tot zijn persoonlijke ontwikkeling en activiteiten sinds zijn aankomst als niet begeleide minderjarige in België en deze ook toelicht en dat voor verzoeker een aantal risicobepalende factoren kunnen worden vastgesteld die cumulatief moeten worden beoordeeld aan in het licht van de huidige maatschappelijke, religieuze en politieke context zoals hierboven uiteengezet.

Hierboven werd reeds vastgesteld dat verzoeker als niet begeleide minderjarige verzoeker om internationale bescherming werd geregistreerd op 28 maart 2022. Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat hij toen net geen zestien jaar oud was. Verzoeker verklaarde dat hij ongeveer in juli 2021 uit Afghanistan vertrok (Verklaring DVZ, vraag 34) en was dus vijftien jaar toen hij uit Afghanistan vertrok.

Uit de brief van zijn OKAN-leerkracht van 22 februari 2024 blijkt dat verzoeker zijn tweede jaar OKAN volgt nadat hij het Latijns schrift leerde in het eerste jaar. Verzoeker wordt erin omschreven als een stille harde werker die beleefd en correct is en die een mooie evolutie heeft doorgemaakt, zich inzet voor alle vakken en op een positieve manier deelneemt aan klasuitstappen. Uit deze brief blijkt ook dat hij is ingeschreven voor een stage in een school in Gent waar hij de opleiding kapper zal volgen om een beeld te krijgen van deze opleiding. Op de toegevoegde foto's is verzoeker te zien tijdens activiteiten in het gezelschap van jongens en meisjes met diverse culturele achtergronden (aanvullende nota verzoeker van 28 februari 2024, stukken 6 en 7). In de brief van E.P., verantwoordelijke publiekswerking van creatiehuis Kopergietery wordt bevestigd dat verzoeker theaterles volgt in deze culturele instelling “*voor een jong publiek, met een focus op theater, dans en muziek*” en wordt gesteld dat verzoeker talent en plezier heeft om op een podium te staan, zich expressief uit te drukken via theatrale oefening, beweging en de Nederlandse taal. In de brief leest de Raad verder dat verzoeker met succes theaterateliers volgt van Kopergietery en zich enthousiast toont om met zowel Vlaamse jongeren als andere vluchtelingenjongeren en binnen de theatercontext samen te werken en dat hij één van de tien spelers is die zal deelnemen aan een toonmoment in april en mei (aanvullende nota van 29 februari 2024, stuk 8). Verzoeker licht ter terechtzitting toe dat hij naar school gaat en op woensdag in de Kopergietery theater doet en daarnaast ook vaak voetbalt en ping-pong speelt. Verzoekers voogd verklaart ter terechtzitting dat zijn verlegenheid hem soms parten speelt maar dat hij al veel vorderingen heeft gemaakt in zijn kennis van het Nederlands en dat hij zijn best doet op school. Verder benadrukt de voogd dat hij enorm graag gezien is door iedereen in het opvangcentrum, en dat ook al verschillende opties worden overwogen over een verdere beroepsopleiding na de huidige stage.

Uit dit alles blijkt dat verzoeker op vijftienjarige leeftijd Afghanistan heeft verlaten en onderwijs volgt sinds zijn aankomst in België en een actieve deelnemer is aan de theaterateliers van een creatiehuis in Gent waar Vlaamse jongeren en vluchtelingenjongeren worden samengebracht. Ter terechtzitting blijkt dat verzoeker goed Nederlands begrijpt en het ook al vrij goed spreekt.

Zo uit verzoekers scholing en engagement in onder meer het jeugdtheater in België als dusdanig niet kan worden besloten dat verzoeker verwesterd is, blijkt hieruit wel dat verzoeker zich openstelt voor en actief participeert in de Belgische samenleving en daarbij onmiskenbaar sinds zijn binnenkomst wordt geconfronteerd met een samenleving die is gebaseerd op opvattingen, waarden en normen die de uitdrukking vormen van grondrechten die zijn verankerd in het EVRM en het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, zoals gelijke behandeling van mannen en vrouwen, het recht op vrije meningsuiting en godsdienstvrijheid, die haaks staan op het gedachtegoed van de taliban. Dit vindt plaats tijdens zijn ontwikkeling als tiener, een cruciale levensfase gedurende dewelke jongeren vatbaar zijn voor externe invloeden en die essentieel is in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen. Er kan daarbij, gelet op verzoekers jonge leeftijd bij aankomst en zijn traject in België, waaronder zijn scholing en stage en zijn gedreven engagement in theaterateliers samen met Vlaamse jongeren, redelijkerwijze worden aangenomen dat dit een impact heeft op zijn ontwikkeling als minderjarige en jongvolwassene en de wijze waarop hij zich gedraagt, wat in belangrijke mate het risico verhoogt dat hij in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst zal opvallen in de lokale gemeenschap en bij de lokale talibanleiders en zal worden gepercipieerd als aangetast door de westerse waarden en normen. Dit blijkt ook uit zijn verklaringen waarin hij zelf aangeeft een evolutie te hebben doorgemaakt wat zijn visie in de omgang met meisjes betreft en waaruit blijkt dat hij de gelijke behandeling van meisjes en jongens als positief beschouwt en het feit dat dit niet het geval is in Afghanistan problematisch vindt (notities PO, p. 35-36). Verder kan niet voorbijgegaan worden aan het gegeven dat verzoeker actief deelneemt aan publiek toegankelijke producties van een creatiehuis met focus op theater, dans en muziek. Uit de landeninformatie blijkt dat de taliban MPVPV in een instructievideo heeft uitgelegd dat muziek verboden is omdat het 'de wortels van de islam vernietigt' (EUAA, *Country Focus Afghanistan*, December 2013, p. 101-102).

Voorts is niet betwist dat verzoeker afkomstig is uit het subdorp Manjina van dorp Qala-e Shahi in het district Dara-e Nur van de provincie Nangarhar. In deze provincie heeft ISKP, een transnationale Salafi-Jihadistische organisatie die hevig gekant is tegen alles wat westers is, een sterke aanwezigheid (EUAA, *Afghanistan. Targeting of individuals*, August 2022, p. 190-192). Ook is Nangarhar, samen met de andere Noordoostelijke provincie Kunar en Kabul, de provincie waar zowel ACLED als UCDP het hoogste aantal aanvallen door ISKP heeft gedocumenteerd (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, December 2023, p. 33, *Algemeen Ambtsbericht*, juni 2023, p.36). Verder zijn er ook aanvallen van Pakistan tegen TTP doelwitten in de grensregio en confrontaties tussen de taliban en de lokale bevolking in Nangarhar naar aanleiding van het verbod op papaverteelt, gerapporteerd. Ook zijn niet geïdentificeerde gewapende groeperingen actief in Nangarhar. De sterke aanwezigheid van ISKP in Nangarhar, en de aanwezigheid van andere niet-geïdentificeerde gewapende groeperingen kan *in casu* eveneens als een risico-verhogende factor worden beschouwd voor verzoeker. Gelet op hetgeen hierboven werd vastgesteld met betrekking tot verzoekers profiel en traject in België is de kans reëel dat verzoeker ook door ISKP als onislamitisch zal gezien worden.

De Raad benadrukt dat de taliban goed op de hoogte zijn van wat zich afspeelt op lokaal niveau omdat ze zijn verweven met de lokale bevolking. Lokale talibanleden nemen deel aan de gesprekken in dorpen, steden en in de plaatselijke moskeeën, waardoor zij goed weten wat de mensen in de betrokken lokale gemeenschap doen. De lokale verankering doet zich voornamelijk voor in Pashtou-gebieden. Op dorpsniveau zullen de plaatselijke leiders weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, "*Afghanistan: targeting of individuals*", augustus 2022, p. 55).

In dit verband kan ook niet voorbijgegaan worden aan het gegeven dat verzoekers vader een leraar was in een lokale jongensschool in het district Dara-e Nur. Dit wordt als dusdanig niet betwist in de bestreden beslissing. Personen die in onderwijsinstellingen werkten of werken worden in de EUAA *Country Guidance Afghanistan* aangemerkt als een risicoprofiel. De afkomst van een gebied waar ISKP operationele capaciteit heeft is daarbij één van de factoren die in aanmerking moet worden genomen bij de beoordeling van het risico op vervolging van personen die onder dit profiel vallen. Hoewel verzoeker geen gewag maakt van specifieke problemen die zijn vader zou hebben, kan *in casu*, aangezien verzoeker afkomstig is van een klein subdorp redelijkerwijze aangenomen worden dat verzoeker ook omwille van de beroepsactiviteiten van zijn vader in geval van terugkeer naar dit dorp in de kijker zal lopen en de negatieve aandacht van de taliban of ISKP-aanhangers kan trekken. *In casu* kan het profiel van zijn vader voor verzoeker als een risicobepalende factor worden aangenomen, aangezien dit zijn zichtbaarheid als terugkeerder onvermijdelijk verhoogt.

Zoals reeds aangehaald is de opperste leider van de taliban vastberaden om de taliban interpretatie van de sharia uit te voeren en zo de samenleving te zuiveren. Het verbod op het onderwijs voor meisjes na het lager onderwijs moet in deze context niet alleen worden gezien als een aanval tegen onderwijs voor vrouwen maar tegen westers onderwijs als dusdanig (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2013, p. 94). Recent zijn de inspanningen om het seculier onderwijs te bannen verder opgedreven en sinds september 2023 is het religieuze onderwijs uitgebreid. Er waren op 15 augustus 2023 15.000 madrassa's over het hele land,

gefinancierd door de nationale begroting en waar religieuze onderwerpen worden onderwezen met uitzondering van enkele wetenschappelijke vakken. De taliban plannen de aanwerving van 100.000 madrassa leerkrachten en volgens UNAMA zijn er plannen om het aantal madrassas in het land nog significant te verhogen. Madrassa onderwijs is voor meisjes boven de zesde graad het enige beschikbare onderwijs. Ook werden een aantal hervormingen ondertussen doorgevoerd in het Afghaanse onderwijssysteem, waaronder een herziening van het schoolcurriculum om het in overeenstemming te brengen met de sharia.

Hieruit blijkt het middelbaar onderwijs voor jongens in Afghanistan in het teken staat van de strenge interpretatie van de sharia door de taliban en er kan ook aangenomen worden dat daarbij concepten als gelijkheid van mannen en vrouwen en mensenrechten, zoals die in het onderwijs in België worden geïnterpreteerd en veelvuldig aan bod komen, gelet op de zuivering van de Afghaanse samenleving die de opperste leider voor ogen heeft, daarbij sterk afgewezen worden. Indien verzoeker in geval van terugkeer zijn scholing wenst verder te zetten, kan, niet worden uitgesloten dat hij ook omwille van zijn reeds hier genoten scholing hierop verkeerd reageert en in de negatieve belangstelling komt van medeleerlingen en leraars die onder controle staan van de taliban.

Bij de beoordeling van de vrees van verzoeker moet rekening worden gehouden met de voormelde huidige context van de zeer strenge sociaal-religieuze (en veranderlijke) richtlijnen die door de taliban zijn uitgevaardigd na de machtsovername en die toezien op de regulering van het dagelijkse leven en waarmee verzoeker niet vertrouwd is, nu niet betwist is dat verzoeker kort voor de machtsovername uit Afghanistan is vertrokken. Er kan redelijkerwijze aangenomen worden dat, gelet op zijn jonge leeftijd en individuele omstandigheden, verzoeker zijn verworven opvattingen en traject tijdens zijn verblijf in België, niet steeds zal kunnen verhullen wanneer hij bij terugkeer naar zijn dorp in de provincie Nangarhar, de regels, wetten en gebruiken, zoals vormgegeven door de taliban, moet naleven. Dit kan de zichtbaarheid van verzoeker bij terugkeer verder verhogen bij doorreis of bij aankomst in zijn dorp en regio van herkomst.

De Raad merkt ook op dat het beginsel van eenheid van het gezin moet worden afgewogen tegen andere elementen die actueel spelen in het belang van de minderjarige verzoeker, zoals zijn welzijn, sociale ontwikkelingen, veiligheid en opvattingen, en die *in casu* door de individuele omstandigheden en specifieke situatie van verzoeker en de huidige situatie in Afghanistan zwaarder doorwegen.

Alles in acht genomen blijkt dat er in hoofde van verzoeker wel degelijk een aantal individuele risicobepalende omstandigheden aanwezig zijn die cumulatief moeten worden bekeken in het licht van de algemene landeninformatie. De Raad is van oordeel dat gelet op het geheel van bovenstaande elementen en factoren eigen aan verzoeker, hij aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van de lokale gemeenschap en leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan en, het hoger belang van het kind indachtig, er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat verzoeker daarbij wordt gepercipieerd, onder meer omwille van zijn traject en de aard van zijn activiteiten in België gedurende een cruciale periode in zijn ontwikkeling als adolescent, als een persoon die verwesterd is of de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden.

Het is niet mogelijk om met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met verzoekers profiel die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegedichte verwestering of religieuze, morele of sociale normoverschrijding. Echter, de door beide partijen bijgebrachte en besproken objectieve landeninformatie wijst op *“wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing”*, waaronder openbare geseling en afranseling van personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen. Uit deze informatie blijkt verder dat personen die als verwesterd beschouwd worden het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging en dat, zoals reeds aangehaald, de perceptie leeft dat personen die terugkeren waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met Westerse landen.

In acht genomen het geheel van bovenstaande elementen en de persoonlijke omstandigheden eigen aan verzoeker cumulatief beoordeeld in het licht van de beschikbare landeninformatie door beide partijen bijgebracht, is de Raad van oordeel dat voor verzoeker een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen op basis van een toegeschreven politieke overtuiging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en dat er voor hem in zijn land van herkomst geen redelijke bescherming voorhanden is. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet fundamenteel of diepgeworteld is kan immers ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens *“enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land”* (HvJ, C-151/22, S, A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen” (UNHCR), punt 36). Gelet op het voorgaande en gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie is de vraag of verzoeker zich nog zou kunnen aanpassen aan de Afghaanse levenswijze niet relevant, nu hierboven is vastgesteld dat hem een politieke overtuiging zal worden toegeschreven die haaks staat op het gedachtegoed van de taliban en dat er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat hij omwille van

deze toegeschreven politieke overtuiging aan daden van vervolging wordt onderworpen ingeval van terugkeer.

De Raad treedt, na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, de conclusie in de EUAA *“Country Guidance”* (p. 147) bij dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgt ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming, indien verzoeker zou worden beschouwd als verwesterd of hiervan beschuldigd zou worden. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. De EUAA *“Country Guidance”* concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 148-149).

Tot slot blijkt uit het rechtsplegingsdossier niet dat op verzoeker een van de uitsluitingsclausules van het Vluchtelingenverdrag van toepassing is.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van de commissaris-generaal, die niet verschijnt noch vertegenwoordigd is ter terechtzitting, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig maart tweeduizend vierentwintig door:

K. POLLET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET